

nyde noget Gavn af Holsteen, endog skulle betale Mere end den der gjældende Told, og vistnok meget mere end nødvendigt, for at vore Raffinaderier kunne bestaae. Jeg holder heri Haanden et privat Brev fra de 2 største Sukkerraffinadeurer i Kjøbenhavn, som paa en vis Maade have gjort mig den Gæde at gjøre mig til deres Talsmand i denne Sag. De have nemlig været saa gode at tilskrive mig, at de blot fordrer, at jeg skal iagttage deres Lær i Billighedens og Retfærdighedens Interesse; det skal jeg tilbøje gjøre, men heller ikke derud over. Det er Folk, som ere saa oplyste, at jeg troer, jeg let bliver enig med dem. Om nu denne Told enten er for høj eller for lav, vil jeg ikke i dette Døielik diskutere; derom skal jeg senere under disse Forhandlinger tillade mig at ytre mig, og jeg haaber at skulle tilveiebringe samt forelægge for Thinget Dplysninger, der ville være tilstrækkelige for at komme til det Rigtige. Der er et Punct, som Hr. Raffinadeurer især have omtalt, hvortil jeg imidlertid troer, at de ere i Bildfarelse; de henholde sig nemlig til en Placat, som jeg, da den er paa Tydsk, ikke skal oplæse, men som gaaer ud paa at sikkre visse Raffinaderier i Wandsbeck og Altona en Indførselstold af raffineret Sukker til et Beløb af 3 Rbdlr. 62 s. pr. 100 Pd. Jeg siger: jeg troer, at de ere i Bildfarelse, naar de antage, at den høitagede Finanzminister kunde tænke paa, for Holsteen og Danmark at ville sætte en Told af 4 Rbdlr. 66 s, foruden Sportler, pr. 100 Pd. raffineret Sukker, og ved Siden deraf tillade 2 Raffinaderier i Wandsbeck og Altona at indføre for omtrent 1 Rbdlr. pr. 100 Pd. mindre i Told; det maa være en Misforstaaelse, og jeg tvivler aldeles ikke om, at den høitagede Finanzminister har ifinde, saasnart denne Toldlov bliver vedtagen, at ophæve det Privilegium, som her synes at være blevet givet.

Den høitagede Finanzminister synes ikke ganske at have opgivet den fordærvelige Theori om hvad man kalder Beskyttelse, men jeg er ganske overbevist om, at han vil række mig en venstabelig Haand, naar jeg styrker til at komme til den rette Forstaaelse af Beskyttelsen og til en Ophævelse af hvad man kalder Be-

skyttelse, hvilket vi vistnok Allesammen have god Grund og fuldkommen Ret til at fordrer. Den ærede Finanzminister har brugt et Udtryk i Motiverne, som jeg gjør mig en Forsøielse af at berigtige, da han har taget fejl deri. Han taler nemlig om, at denne Beskyttelse bør Raffinadeurerne have paa Grund af den meget høie Udsørselspræmie, som skulde finde Sted i Nederlandene; men den er hævet, den existerer ikke mere. Er der nogle Spor tilbage af den, saa er den for Intet at regne i Belgien, og i Holland er den enten ophævet eller bliver det i disse Dage, Noget, hvorom jeg ved Sagens næste Behandling skal have den Gæde at forelægge Thinget ganske nøiagtige Dplysninger.

Med Hensyn til Lømmen og Træ synes der at være nogen Misforstaaelse. Naar der nemlig staaer i Motiverne, at der i Kongeriget svares 2 Rbdlr. 24 s. og i Hertugdømmet 1 Rbdlr. 80 s. i Told pr. Commercelæst, og at denne Forskiel i Tolden beroer paa hvad man kalder svævende Underhandlinger, saa stemmer det ikke ganske nøie med den ærede Finanzministers tidligere Udtalelser om denne Sag, men dem vil han vel vide at berigtige, og desuden haaber jeg, at de svævende Underhandlinger snart maae blive tilendebragte.

Hvad de uldne Varer angaaer, saa gjælder Credit-Dplysningen for dem ligesaavel som for de tidligere omtalte Bomuldsvarer, hvorfor jeg ikke skal ytre mig nærmere desangaaende. Jeg vil heller ikke gaae i Detailslen om, hvorvidt den foreslaaede Told er henstgtsmæssig eller ikke; jeg troer, at den endnu lider af mange Ulemper, og at Ingen vil være mere rede til at indrømme dette end den høitagede Finanzminister selv.

Med Hensyn til Udsørselstolden for raffineret Sukker skal jeg bemærke, at jeg endnu ikke har de Dplysninger, som jeg senere skal have den Gæde at forelægge Thinget, hvorfor jeg vil springe over, hvorvidt den foreslaaede Sats er rigtig eller ikke.

Jeg veed næsten ikke, om jeg tør berøre § 3, som omhandler et af de Spørgsmaal, der heri Landet synes at være det meest kildne, nemlig Udsørselstolden af det Regalia, som kaldes Klude. Jeg vil blot i Almindelighed